

Sygnatura akt I C 954/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2017r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) Spółka z o.o. S.K.A. z/s w W. kwotę 52,60 zł (słownie złotych: pięćdziesiąt dwa i 60/100) tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 879,63 zł za okres od 03.06.2016r. do 13.04.2017r.,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) Spółka z o.o. S.K.A. z/s w W. kwotę 407,38 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 377,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt **I C 954/16**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. S.K.A. z siedzibą w W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie złożonym dnia 3.06.2016 r., domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego D. K. kwoty 879,63 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia złożenia pozwu. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu. Uzasadniając żądanie wywiodła, że zobowiązanie pozwanego do zapłaty dochodzonej pozvem kwoty wynika z umowy z dnia 1.09.2010 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z (...) S.A. z siedzibą w W., będącym poprzednikiem prawnym powoda. Na kwotę 879,63 zł strona powodowa policzyła następujące zaległości pozwanego: należność główna w kwocie 114,18 zł wynikająca z noty obciążeniowej (...) i kwota 18,60 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności tej należności, a także należność główna w kwocie 640,00 zł wynikająca z noty obciążeniowej (...) i kwota 60,91 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności tej należności. Poza tym policzyła należność regulaminową w kwocie 45,94 zł.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 18.08.2016 r., sygn. akt VI Nc-e 916278/16, stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze.

Przelewem bankowym z dnia 13.04.2017 r. pozwany D. K. zapłacił stronie powodowej (...) Spółka z o.o. S.K.A. z/s w W. kwotę 880,00 zł tytułem spłaty zadłużenia w niniejszej sprawie (k. 50, 53 i 54 akt).

Ustalono:

W dniu 1.09.2010 r. (...) S.A. z siedzibą w W. i D. K. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

(dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z załącznikiem na k. 13 - 15 akt)

D. K. uchybił w latach 2014 i 2015 płatnościom przewidzianym umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych i w związku z tym powstały po jego stronie następujące zaległości: należność główna w kwocie 114,18 zł wynikająca z noty obciążeniowej (...) i kwota 18,60 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności tej należności, a także należność główna w kwocie 640,00 zł wynikająca z noty obciążeniowej (...) i kwota 60,91 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności tej należności. Poza tym, powodowy przedsiębiorca telekomunikacyjny obciążył pozwanego należnością karną w kwocie 45,94 zł przewidziana umową i zawartymi w niej oraz regulaminie warunkami promocji.

(dowód: noty obciążeniowe na k. 16 i 17 akt oraz umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z załącznikiem na k. 13 - 15 akt i wykaz należności na k. 21 akt)

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 14.12.2015 r. (...) S.A. z siedzibą w W. dokonał cesji wierzytelności wynikających z umowy z dnia 1.09.2010 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych na rzecz (...) Spółka z o.o. S.K.A. z siedzibą w W..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z załącznikami na k. 18 – 22 akt)

(...) Spółka z o.o. S.K.A. z siedzibą w W., pismem z dnia 12.01.2016 r., zawiadomił D. K. o nabyciu w drodze przelewu od (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności wynikających z umowy z dnia 1.09.2010 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wezwał jednocześnie pozwanego do zapłaty zadłużenia w kwocie 865,05 zł.

(dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności i wezwaniu do zapłaty na k. 23 – 24 akt)

Przelewem bankowym z dnia 13.04.2017 r. pozwany D. K. zapłacił stronie powodowej (...) Spółka z o.o. S.K.A. z/s w W. kwotę 880,00 zł tytułem spłaty zadłużenia w niniejszej sprawie.

(dowód: przelew bankowy na k. 50 i 54 akt oraz wydruk korespondencji elektronicznej na k. 53 akt)

Sąd zważył:

Powództwo było uzasadnione.

Roszczenie powoda miało źródło w odpowiedzialności kontraktowej i zgodnie z generalną regułą normującą skutki niewywiązania się ze zobowiązań umownych - zawartą w art. 471 Kodeksu cywilnego - dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ujmując rzecz ściślej, zobowiązania pozwanego wynikały z umowy z dnia 1.09.2010 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej przez pozwanego z (...) S.A. z siedzibą w W., będącym poprzednikiem prawnym powoda. Po myśli art. 56 ust. 1, 2 i 3 Ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2014.243), świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która zawierana jest w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Umowa taka powinna być sporządzona w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie. Obowiązki stron takiej umowy wyszczególnione są enumeratywnie w ust. 3 art. 56 cytowanej ustawy. Należą do nich zwłaszcza zobowiązanie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do świadczenia usług telekomunikacyjnych odpowiadających opłacie abonamentowej i z drugiej strony zobowiązanie abonenta do dokonywania płatności za świadczenie tychże usług w wysokości i terminach ustalonych umową i regulaminem. Przedmiotowa umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych spełniała warunki ustawowe przewidziane dla niej Prawem telekomunikacyjnym. Nie zawierała także klauzul abuzywnych (art. 385¹ § 1 k.c. i art. 385³ § 1 k.c.). Zważyć przy tym trzeba, że w ustalonych okolicznościach sprawy przysługiwał pozwanemu status konsumenta, był on bowiem osobą fizyczną i korzystał z usług telekomunikacyjnych powoda dla celów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub wykonywaniem

zawodu (art. 2 pkt 18 cyt. ustawy i art. 22¹ k.c.). W przeciwieństwie jednakże do powodowego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, pozwany nie wywiązał się ze swoich zobowiązań związanych z terminowym świadczeniem należnych opłat abonenckich w latach 2014 i 2015. Wierzytelność powstała z tego tytułu (...) S.A. z siedzibą w W. - zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c. – przelał na rzecz (...) Spółka z o.o. S.K.A. z/s w W.. Po myśli cytowanego przepisu, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie z art. 511 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. W Prawie telekomunikacyjnym nie ma przepisów ograniczających lub zakazujących przelew wierzytelności wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Przelew wierzytelności z takiej umowy nie byłby dopuszczalny tylko w sytuacji, gdyby zawierała ona klauzulę pactum de non cedendo. Możliwość dokonania przelewu wierzytelności nie jest także wyłączona w wypadku zawarcia umowy z konsumentem. W świetle przedstawionych przez stronę powodową dowodów przeniesienie powyższych wierzytelności przez (...) S.A. z siedzibą w W. na powodowy (...) Spółka z o.o. S.K.A. z/s w W. nie budziło wątpliwości.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności ani co do zasady, ani co do wysokości. Nie były też przez niego podważane jakiegokolwiek postanowienia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym odnoszące się do ich zgodności z warunkami ustawowymi przewidzianym dla niej cytowanymi wyżej regulacjami. Co więcej, w toku niniejszego postępowania sądowego, w dniu 13.04.2017 r., pozwany zapłacił stronie powodowej kwotę 880,00 zł tytułem spłaty zadłużenia objętego pozwem i – po myśli art. 316 § 1 k.p.c. – fakt ten należało uwzględnić przy orzekaniu. Zgodnie zaś z przyjętą praktyką orzeczniczą, sąd oddała roszczenie zasadne w chwili wnoszenia pozwu, lecz bezzasadne w chwili zamknięcia rozprawy (np. uchwała SN z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 119/13 - OSNC 2015/1/1 z omówieniem T. S., Przegląd orzecznictwa, (...) 2015, nr 3, s. 18). Wypada dodać, że dobrowolna zapłata długu stanowi przejaw tzw. uznania niewłaściwego, jest bowiem przypadkiem wyraźnego jednoznacznego zachowania się dłużnika wobec wierzyciela, z którego wynika, że dłużnik uważa roszczenie za istniejące (zob. np. wyrok SN z dnia 7 marca 2003 r., I KKN 11/01 - Lex nr 83834, wyrok SN z dnia 23 marca 2004 r., V CK 346/03 - Lex nr 183783, wyrok SN z dnia 16 lutego 2005 r., IV CK 492/05 - niepubl. i wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 lutego 2005 r., I ACa 13/05 - OSA 2006/9/31). Przy zachowaniu wskazań z art. 451 k.c., spełnione świadczenie pieniężne pozwanego w kwocie 880,00 zł zaliczono do wysokości 879,63 zł na poczet należności głównej i kwotę 0,37 zł na poczet należnych za okres 3.06.2016 r. – 13.04.2017 r. w wysokości 52,97 zł odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 879,63 zł (art. 481 § 1 i 2 k.c.). Powód nie został więc zaspokojony co do kwoty 52,60 zł z tytułem odsetek ustawowych i taką właśnie należność zasądzono na jego rzecz, oddalając pozostałe żądanie pozwu.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane wyżej motywy – na podstawie art. 56 ust. 1, 2 i 3 Ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2014.243), art. 471 k.c., art. 509 k.c. i art. 451 § 1 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. – orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

O kosztach procesu objętych punktem III wyroku rozstrzygnięto w oparciu o treść art. 100 zd. drugie k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Taka sytuacja zachodziła w niniejszej sprawie, ponieważ zasądzone na rzecz strony powodowej świadczenie pieniężne stanowiło zaledwie niecałe 6 % dochodzonej pozwem kwoty. Poza tym, oddalenie pozostałej części żądania wynikało ze spłaty wierzytelności w toku postępowania. Należne stronie powodowej od pozwanego niezbędne koszty procesu to opłata sądowa w wysokości 30,00 zł i koszty zastępstwa procesowego wynoszące 377,00 zł oraz 0,38 zł opłaty manipulacyjnej - to jest łącznie kwota 407,38 zł, którą to sumę zasądzono powodowi od pozwanego.